

Den næste sag på dagsordenen var:

5) *Forespørgsel nr. F 6:*

Forespørgsel til fiskeriministeren:

»Hvilke oplysninger kan regeringen give om fiskeriets situation og om fremtidsmulighederne, bl.a. i forhold til revisionen af EF's fiskeripolitik?«

Af Bjørn Westh (S), Birthe Hansen (SF), Svend Aage Jensen (CD), Marianne Jelved (RV) og Lysholm Christensen (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 29/10 91. Fremme af forespørgslen vedtaget 5/11 91).

Begrundelse

Bjørn Westh (S):

Fiskere og folk med tilknytning til fiskeriet har længe været bekymret for udviklingen i dansk fiskeri. De har ikke – det viser de mange henvendelser og udtalelser – følt, at deres bekymring blev taget tilstrækkelig alvorligt.

Danmarks Havfiskeriforenings handlingsplan gav megen omtale, men ikke en særlig dybtgående politisk debat og heller ikke anledning til politiske initiativer fra ministerens side.

Partierne bag forespørgslen har ønsket at få en seriøs diskussion af fiskerierhvervets forhold og fremtid. Derfor denne debat.

Besvarelse

Fiskeriministeren (Kent Kirk):

Jeg hilser debatten velkommen.

Fiskerierhvervet og fiskeripolitikken må tage udgangspunkt i de fiskebestande, som udgør naturgrundlaget for fiskeriet, det vil sige de fisk, der er i havet. Ved forvaltningen af fiskeressourcerne er der en klar kompetencedeling mellem EF og de enkelte medlemslande. Den fælles fiskeripolitik lægger rammerne for, hvordan vi kan indrette os. Det er derfor vigtigt, at vi kan få hensynet til en fornuftig EF-politik og hensynet til en optimal dansk forvaltning til at spille rigtigt sammen.

Den fælles fiskeripolitik har som det vigtigste formål at bevare og sikre udnyttelsen af fiskeressourcerne. Og den blev jo som bekendt vedtaget i 1983 for en 20-årig periode med visse justeringsmuligheder efter 10 år. Som grundlag for Ministerrådets drøftelse herom vil Kommissionen inden dette års udgang præ-

sentere en rapport om situationen i hele fiskerisektoren i EF. På baggrund af rapporten og diskussionerne i Rådet vil Kommissionen overveje, hvilke revisionsforslag der skal fremlægges.

Det er endnu for tidligt at bedømme, om der vil ske større ændringer, men regeringen vil arbejde for at bevare den relative stabilitet og søge at ændre fiskeripolitikken, så der lægges større vægt på den tekniske udøvelse af fiskeriet frem for de kvoter, som har været det væsentligste bevaringsinstrument i de sidste 10 år.

EF's bevaringspolitik er baseret på biologisk rådgivning om udviklingen i bestandene, og der har i de seneste år været en tendens til fallende fiskerimuligheder for de fleste værdifulde fiskearter. Torskebestanden i Nordsøen og Østersøen befinder sig på et meget lavt niveau, og det samme gælder bestandene for kuller og sej i Nordsøen. Den biologiske rådgivning for 1992 går fortsat ud på lavere fiskeriindsats på disse bestande, hvor fiskeriet jo desværre allerede er blevet betydelig reduceret igennem flere år. Vi må derfor forudse en fortsat meget restriktiv bevaringspolitik for de førnævnte fiskebestande.

Fra dansk side har vi søgt at modvirke denne tendens gennem en mere fremadrettet bevaringspolitik og ved iværksættelse af fiskeplejeforsøg, og jeg vil senere komme tilbage hertil.

Situationen for rødspætter og tunge samt pelagiske bestande som sild og makrel er væsentlig bedre. Disse bestande er stabiliseret på et niveau med en relativt høj økonomisk udnyttelse.

EF's reaktion på udviklingen i bestandene har i første omgang været yderligere reduktion i de samlede fangstmængder og dermed også Danmarks kvoter. Der har dog her på det sidste været enighed om, at kvotebegrænsninger alene er utilstrækkelige, og man har derfor i 1990 og 1991 haft omfattende drøftelser af de tekniske regler for fiskeriet. Formålet har været gennem forøgede maskestørrelser og forbedrede redskaber at sikre bestandene, og det foreløbige resultat var Rådets vedtagelse den 28. oktober i år af en forhøjelse af det generelle maskemål i Nordsøen fra 90 til 100 mm.

Fra dansk side har vi aktivt bidraget til forbedring af de tekniske regler. En større vægt på denne form for regulering vil på længere sigt svække betydningen af kvotesystemet.